

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710335040/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Vildt gynges man af Hjertets siride Bolger,
 Og svømmer villieløs paa Tankens Hav;
 Forneden sees kun Undergang og Grav,
 Foroven Evighedens Lys sig dolger.
 Pillsnar gaaer Strømmen fort, og med man følger;
 I Sjælens Spil sig Kampen tvæler af,
 Og som et spintret Vrag man Havnen finder,
 Hvis ei man gaaer tilgrunde og forsvinder.

Men førend Reisen ender, Alt er prøvet:
 Erfarings Hoved dækker sigraat Haar,
 Hver yndig Blomst er brudt, hver Frugt er røvet,
 Og Savnets Smerte gjennem Hjertet gaaer.
 Paa Mindets Grav en Steen man eensom staaer
 Som Offer for den Magt, der kuer Støvet;
 Til Skygge blev hvert Lys, til Drøm hver Kjærlighed,
 Til Tvivl hvert helligt Haab om Himlens Herlighed.

Dog — sku D i o n e s slumrende Gestalt!
 Paa snehvid Pude hendes Hoved gynger,
 Det unge Bryst, som Ingen Lænke tynger,
 Har vuggende til Hvile Hjertet kaldt.
 Sødt sover hun; og Drømmeguden alt,
 Mod Leiet bølet, med sit Net omslynger
 Som hendes Barm, det minderige Sind,
 Som Pandens Hivælvning, Tankens lette Spind.

Heel underfuldt han fletter Tankens Traade,
 Hvoraf han væved nys et Drømmeslot,
 Hvis stjernesmykte Tag var himmelblaat,
 Hvis marmorhvide Piller Skyen naaede.
 Som for sit Hjem hun staaer, sig selv en Gaade;
 Men Husets Tærskel knap hun har betraadt,
 Da vælter frem en Røgsky; deri Flammen
 Af vilde Luer — Slottet styrter sammen.

Og Synet vexler — gjennem Lunden gaaer
 Blandt gyngende Cypresser hun alene;
 Og Alt er dunkelt, gjennem dunkle Grøne
 Den blege Stjernes Straale hende naaer.
 Da hviske kjendte Stemmer, sølverrene:
 D i o n e t — og D i o n e stille staaer.
 D i o n e t gjennem Lunden atter toner,
 Og tre Cypresser bølge deres Kroner.